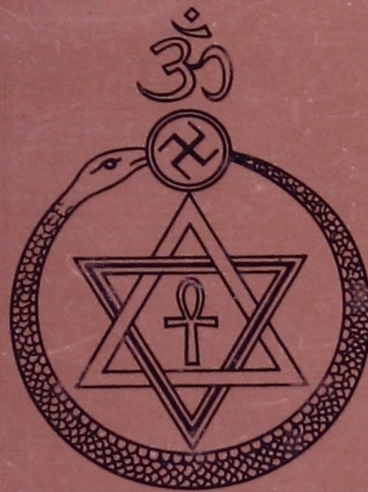

Θεοσοφία

το έργο και η ιστορία της

Κέντρο Μεταφυσικής Ενημέρωσης

Θεοσοφία

Το έργο και η ιστορία της

Ασπασία Παπαδομιχελάκη
Κέντρο Μεταφυσικής Ενημέρωσης
Αθήνα- 1997

Δήλωση της δημιουργού

Τα κείμενα που ακολουθούν είναι μία συλλογή και καταγραφή των πλέον σημαντικών πληροφοριών όσον αφορά στην Θεοσοφική Εταιρεία, που τα επέλεξε η Ασπασία Παπαδομιχελάκη.

Το παρόν έργο διατίθεται δωρεάν στο διαδίκτυο σε μορφή .pdf προσφέροντας την δυνατότητα στον φιλαναγνώστη να το διαβάσει, εκτυπώσει, αποθηκεύσει στον υπολογιστή του, για δική του χρήση.

Σε περίπτωση μερικής ή ολικής αντιγραφής του παρόντος έργου, για λόγους δεοντολογίας πρέπει πάντα να γίνεται σαφής αναφορά στην δημιουργό και τον ιστότοπο προέλευσης του πρωτοτύπου.

Επίσης, οποιασδήποτε τροποποίηση, προσθήκη, ανάμιξη στο περιεχόμενο του έργου θα πρέπει να γίνεται με σαφή αναφορά στο πρωτότυπο και στις αλλαγές-προσθήκες που έχουν πραγματοποιηθεί από εσάς. Επίσης δεν θα πρέπει να υπονοείται, καθ' οποιονδήποτε τρόπο, ότι η δημιουργός αποδέχεται το έργο σας ή τις αλλαγές που εσείς πραγματοποιήσατε.

Σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται η εμπορική διάθεση, μέρους ή του συνόλου του έργου, σε οποιαδήποτε μορφή (έντυπη, ηλεκτρονική, ή ηχητική) χωρίς την έγγραφη συναίνεση της δημιουργού.

Περιεχόμενα

<i>1. Εισαγωγή.....</i>	<i>4</i>
<i>2. Δραστηριότητες της Θεοσοφικής Εταιρείας</i>	<i>5</i>
<i>3. Το Θεοσοφικό έμβλημα.....</i>	<i>6</i>
<i>3. Τί είναι η Θεοσοφία.....</i>	<i>8</i>
<i>4. Η Θεοσοφική Εταιρεία.....</i>	<i>10</i>
<i>5. Η Θεοσοφία ως τρόπος ζωής.....</i>	<i>12</i>
<i>6. Η Ιδρύτρια, Έ.Π. Μπλαβάτσκυ.....</i>	<i>13</i>
<i>7. Ταξίδια σε όλο τον κόσμο.....</i>	<i>17</i>
<i>8. Οι Διδάσκαλοι της Σοφίας - Οι Μαχάτμας.....</i>	<i>19</i>
<i>9. Η Μυστική Δοξασία.....</i>	<i>21</i>
<i>10. Οι Σκοποί της Θεοσοφίας.....</i>	<i>23</i>

Εισαγωγή

Το ακόλουθο κείμενο αναφέρεται περιληπτικά στη Θεοσοφία και τη Θεοσοφική Εταιρεία. Προσφέρεται στον Έλληνα αναγνώστη προς ενημέρωσή του και είναι εργασία του Ελληνικού Θεοσοφικού Τμήματος Ε.Π. Μπλαβάτσκι, εγκεκριμένου από την Παγκόσμια Θεοσοφική Εταιρεία του Αντνάρ, την 5/6/95.

Πρόκειται για μια σύντομη ανασκόπηση της σύγχρονης Θεοσοφίας, όπως καταγράφηκε στα βιβλία της Ε.Π. Μπλαβάτσκι, συνιδρύτριας της Θεοσοφικής Εταιρείας.

Η Θεοσοφική Εταιρεία υπήρξε η πρώτη έκφραση του σύγχρονου Θεοσοφικού Κινήματος, το οποίο ξεκίνησε το 1875 στη Νέα Υόρκη.

Ασπασία Παπαδομιχελάκη
Αθήνα, Απρίλιος 1997

“...η ουσία της Θεοσοφίας είναι η εναρμόνιση του θείου τμήματος του ανθρώπου με το φυσικό του τμήμα. Είναι η προσαρμογή του προς τον Θεό. Είναι οι ανώτερες ποιότητες και οι εμπνεύσεις που επιβάλλονται στα γήινα και ζωώδη πάθη του. Ευγένεια, απουσία κατώτερου συναισθήματος ή εγωισμού, φιλανθρωπία, καλή θέληση προς όλα τα όντα και απόλυτη δικαιοσύνη προς τους άλλους καθώς και προς τον εαυτό μας, είναι τα κυριότερα χαρακτηριστικά της Θεοσοφίας.”

Έλενα Πετρόβνα Μπλαβάτσκι
Ιδρύτρια της Θεοσοφικής Εταιρείας 1831-1891

“Για να μάθεις Θεοσοφία και να κατανοήσεις τους ανώτερους σκοπούς της Θεοσοφικής Εταιρείας, δεν αρκεί το διάβασμα ενός βιβλίου. Είναι απαραίτητο, παράλληλα με τη μελέτη, να υπάρχει βαθύς διαλογισμός, αγνότητα του εαυτού και ανιδιοτελής υπηρεσία.”

Ράντα Μπαρνιέ
Πρόεδρος της Παγκόσμιας Θεοσοφικής Εταιρείας 1980-2013

Δραστηριότητες της Θεοσοφικής Εταιρείας

Η Θεοσοφική Εταιρεία είναι Παγκόσμια Οργάνωση που έχει την έδρα της στο Αντυάρ του Μαντράς της Νότιας Ινδίας. Στην Ελλάδα, το 1928, τα υπάρχοντα Θεοσοφικά τμήματα ενώθηκαν και αποτέλεσαν την Εθνική Θεοσοφική Εταιρεία, η οποία είναι μέλος της Παγκόσμιας και αποτελεί θυγατρικό τμήμα της μαζί με τα άλλα εξήντα παραρτήματά της σε όλο τον κόσμο. Η έδρα της Ευρωπαϊκής Θεοσοφικής Ομοσπονδίας βρίσκεται στο Νάαρντεν της Ολλανδίας.

Το πρόγραμμα της παγκόσμιας Θεοσοφικής Εταιρείας περιλαμβάνει διαλέξεις και σεμινάρια καθώς και εργασίες παγκόσμιας θρησκευολογίας και μεταφυσικής φιλοσοφίας με μέτρο σύγκρισης τα θεοσοφικά κείμενα. Υπάρχουν οι Σχολές της Σοφίας που βρίσκονται στο Αντυάρ, στο Οζαί της Καλιφόρνιας υπό την ονομασία “Κρότονας” (Krotona School/Institute of Theosophy) και στην Αυστραλία. Υπάρχει η Ευρωπαϊκή Θεοσοφική Σχολή που έχει την έδρα της στην Αγγλία. Οι Σχολές είναι χώροι όπου θεόσοφοι αλλά και επιστήμονες με πνευματικά ενδιαφέροντα προσφέρουν τις εργασίες τους.

Κάθε χρόνο, στην έδρα της Παγκόσμιας Εταιρείας, στο Αντυάρ της Ινδίας, γίνεται το ετήσιο συνέδριο στο οποίο συμμετέχουν οι χώρες-μέλη από όλες της ηπείρους. Κάθε τρία χρόνια γίνεται ένα Ευρωπαϊκό Συνέδριο, ενώ κάθε χώρα οργανώνει ένα καλοκαιρινό Θεοσοφικό Σχολειό.

Το επίσημο όργανο της Παγκόσμιας Εταιρείας είναι το περιοδικό “Θεοσοφιστής”, ενώ κάθε χώρα εκδίδει το δικό της Θεοσοφικό έντυπο. Υπάρχουν Θεοσοφικοί Εκδοτικοί Οίκοι όπου υπάρχει πληθώρα βιβλίων, παλιών και καινούριων, έργα κυρίως των οργανωτών της Θ.Ε. αλλά και άλλων θεόσοφων.

Το Θεοσοφικό έμβλημα

“... τα Μυστήρια της Φύσης καταγράφονταν από τους μαθητές των ίδιων, αόρατων τώρα “ουράνιων ανθρώπων”, με γεωμετρικά σχήματα και σύμβολα. Τα κλειδιά τους πέρασαν από τη μια γενιά “σοφών” στην άλλη. Μερικά από τα σύμβολα, που μεταβιβάστηκαν με αυτόν τον τρόπο από την ανατολή στη δύση, μεταφέρθηκαν από τον Πυθαγόρα, ο οποίος δεν επινόησε ο ίδιος το περίφημο “Τρίγωνό” του.

Αυτό το σχήμα, μαζί με το επίπεδο, τον κύβο και τον κύκλο, είναι οι πιο εύλωττες και επιστημονικές περιγραφές της σειράς της εξέλιξης του Σύμπαντος -πνευματικού, ψυχικού και φυσικού- από όλους τους τόμους των περιγραφικών Κοσμογονιών και των αποκαλυμμένων “Γενέσεων”. Τα δέκα σημεία τα εγγεγραμμένα μέσα σε αυτό το “Πυθαγόρειο τρίγωνο” αξίζουν όσο όλες οι θεογονίες και οι αγγελολογίες που δημιουργήθηκαν ποτέ από θεολογικό εγκέφαλο.

Γιατί εκείνος που τα ερμηνεύει, θα ανακαλύψει σε αυτά τα δεκαεπτά σημεία (τα επτά κρυμμένα μαθηματικά σημεία) την αδιάσπαστη σειρά της γενεαλογίας από τον πρώτο Ουράνιο μέχρι τον γήινο άνθρωπο. Και όπως συμβολίζουν τη διαδοχή των Όντων, έτσι αποκαλύπτουν και τη σειρά με την οποία δημιουργήθηκε ο Κόσμος, η γη μας και τα πρωταρχικά στοιχεία από τα οποία παρήχθη αυτή η τελευταία.”(ΜΔ, Ι, 612)

Το Θεοσοφικό έμβλημα αποδίδει σχηματικά το ξετύλιγμα της Πνοής από τον Πυρήνα του Εκδηλωμένου Λόγου έως την άκρη του Κόσμου και την επαναφορά της στην Αιώνια Ρίζα, αφού προηγουμένως οι ψυχές που εκπέμπονται, απορροφήσουν όλες τις πληροφορίες των διαφορετικών ειδών και όψεων της Ζωής, καθώς διέρχονται την εξελικτική κλίμακα καθοδικά και ανοδικά, με μια κίνηση που περιστρέφεται διαδοχικά και αμφίδρομα από το κέντρο του Κόσμου προς την περιφέρειά του.

Το σχήμα του Σταυρού συμβολίζει τις τέσσερεις όψεις της Ζωής μέσα από τις οποίες διερχόμενη η ψυχή συμπληρώνει την εμπειρία της και έτσι ολοκληρώνεται ως θεία αυτοσυνειδητότητα. Η ένωση των άκρων του Σταυρού εμφανίζει τον Κύκλο που είναι το σύμβολο του εκδηλωμένου Χωροχρόνου και της Περιοδικότητας. Όταν τα άκρα του Σταυρού είναι ελεύθερα και περιστρέφονται, τότε σχηματίζεται ο Σταυρός της Ζωής που, στρεφόμενος είτε δεξιά είτε αριστερά συμβολίζει την κάθοδο των ψυχών καθώς και την παρουσία των Πνευματικών Οντοτήτων στην Εκδήλωση. Τα τρίγωνα αποδίδουν την Τρισυπόστατη έκφραση της Μονάδας σε δύο όψεις, ως

Πνεύμα και Ύλη. Η ισορροπημένη ένωσή τους εκφράζει τον Νόμο της Προσαρμογής και της Αρμονίας ή το Κάρμα, που αναπόφευκτα εφαρμόζεται για να προσαρμόζει συνέχεια το κατώτερο προς το ανώτερο.

Το φίδι που δαγκώνει την ουρά του είναι το σύμβολο της Γνώσης της Ζωής. Αποδίδει το ταξίδι της ψυχής στο διάστημα ή το ταξίδι του προσκυνητή, η εμπειρία του οποίου μετατρέπει την ψυχή σε ενεργό κύτταρο της Δημιουργίας.

Ο Ήχος εμφανίζεται στην κορυφή του εμβλήματος υπό το σχήμα του ΑΟΥΜ και αποδίδει την Πνοή του Λόγου, που ως Σκέψη εμφανίζεται με γεωμετρικά και αριθμητικά σχήματα που συγκαλύπτουν όλες τις συμμετοχές της Κοσμικής Ουσίας στο έργο Της να υλοποιεί τις αφηρημένες αρχέτυπες Ιδέες και να τις τυπώνει σε μορφές πάνω στην ύλη.

Τι είναι η Θεοσοφία

Η Θεοσοφία είναι η Αρχαία Σοφία που υπάρχει προ αμνημονεύτων ετών και εκφράζει τη συσσωρευμένη σοφία όλων των εποχών. Είναι ο πνευματικός πυρήνας από τον οποίο πηγάζει κάθε γνώση που είναι συνδεδεμένη με τη νοήμονα ζωή. Είναι η πηγή των θρησκειών, των μεταφυσικών διδασκαλιών, των γραμμάτων και των τεχνών, της εκπαίδευσης, του πολιτισμού και κυρίως της μυστικής παράδοσης. Είναι η εσωτερική Γνώση από την οποία προήλθαν όλες οι αποκαλύψεις που έγιναν, γίνονται και θα γίνονται στην ανθρωπότητα σχετικά με τους Νόμους της Εκδήλωσης, με την πνευματική καταγωγή του ανθρώπου, με την απόκρυφη ιστορία της ανθρωπότητας και του πλανήτη.

«Αν μιλάτε για τη Θεοσοφία,» αναφέρεται από την Ε.Π. Μπλαβάτσκι, «λέω ότι υπήρχε αιώνια διαμέσου των ατελείωτων κύκλων του παρελθόντος, και θα εξακολουθεί να υπάρχει διαμέσου των ατέλειωτων κύκλων του Μέλλοντος, επειδή η Θεοσοφία είναι συνώνυμη της Αιώνιας Αλήθειας.» (Κλειδί, 263)

Οι ακτίνες-αποκαλύψεις που εκπέμπονται κατά καιρούς από την Άχρονη Θεοσοφία ή την Αρχαία Σοφία, εμφανίζονται με διάφορα ονόματα ως Βέδες, Βετάντα, Γιόγκα, Βουδδισμός, Χριστιανισμός, Ερμητισμός, Δωδεκάθεο, Ροδοσταυρισμός, Σύγχρονη Θεοσοφία και είναι όψεις της Μίας Αλήθειας που εμφανίζεται κατά καιρούς σε διαφορετικούς τόπους και λαούς.

Ο όρος «Θεοσοφία» ερμηνεύεται ως η Σοφία των Θείων Όντων. Πρόκειται για έναν όρο αρχαιότατο που χρησιμοποιήθηκε αρχικά από τον Αιγύπτιο ιεροφάντη Ποταμών, στη συνέχεια από τον Αλεξανδρινό Αμμώνιο Σακκά και τελικά από την Έλενα Πετρόβνα Μπλαβάτσκι, την παρουσιάστρια της Σύγχρονης Θεοσοφίας και την ιδρύτρια της Θεοσοφικής Εταιρείας. Είναι γνωστή επίσης με διάφορα ονόματα όπως 'Σοφία-Θρησκεία', 'Αρχαία Σοφία', 'Αιώνια Σοφία', 'Αποκρυφισμός', 'Εσωτερισμός', 'Μεταφυσική'.

Η Θεοσοφία είναι εσωτερική επιστήμη, φιλοσοφία και θρησκεία. Με τον όρο θρησκεία εννοείται ότι η γνώση που προσφέρει βοηθάει τον άνθρωπο να αναπτύξει το θρησκευτικό του συναίσθημα και έτσι να στραφεί προς την Μία Αρχή του Σύμπαντος και του εαυτού του. Για τη Θεοσοφία η αρχή της Ζωής είναι Μία και Μοναδική και την ονομάζει Αλήθεια. Πιστεύει δε ότι κάθε όψη της εκδηλωμένης ζωής, είτε παλιά είτε καινούρια, έχει τη θέση της στον πυρήνα της Μίας Αλήθειας, για τούτο και η Θεοσοφία δεν δίνει σε καμία όψη την αποκλειστικότητα.

Ως όρος χρησιμοποιήθηκε, ιστορικά, από τον Αμμώνιο Σακκά τον 3ο αιώνα μ.Χ. στην Αλεξάνδρεια. Ο ίδιος όρος καθιερώνεται από τους Νεοπλατωνικούς και τους Εκλεκτικούς φιλόσοφους και φέρεται να δηλώνει την αποκαλυμμένη θεία γνώση που υπάρχει μέσα σε όλους τους κύκλους του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος. Η Έλενα Μπλαβάτσκι, στο *“Κλειδί Θεοσοφίας”*, αναφέρει ότι ο όρος είναι πανάρχαιος. Κατά τον Διογένη τον Λαέρτιο, ο όρος αποδίδεται στον Αιγύπτιο ιερέα Ποταμών, που έζησε τον 4ο αιώνα π.Χ.

Η Θεοσοφία είναι η Γνώση-Σοφία, η εσωτερική επιστήμη που ερευνά τη μεταφυσική υφή του κόσμου και φέρνει στο φως εκείνο που κρύβεται πίσω από το φαινόμενο. Αναφέρεται στην απόκρυφη αιτία της ζωής, η οποία απορρέοντας από τον

Ένα και Μοναδικό Πυρήνα θεμελιώνει την ιδέα της συμπαντικής ενότητας και της ανθρώπινης αδελφότητας.

Για τη Θεοσοφία, η εκδηλωμένη ζωή είναι όψεις της Μίας Αρχής, είναι σπινθήρες από τον Ένα Θείο Κρατήρα του Πυρός. Κάθε σπινθήρας, αν και αποτελεί μία ατομικότητα, είναι ένα τμήμα του Συνόλου που βρίσκεται αδιάρρηκτα συνδεδεμένο με τα υπόλοιπα.

Από αυτή τη θεμελιώδη πίστη στην εσωτερική ενότητα της ζωής, προκύπτει η θεοσοφική ηθική που προτείνει την αγάπη για τον συνάνθρωπο, την κατανόηση, την ανεκτικότητα, την ταπεινοφροσύνη, τη θυσία, τον αλτρουϊσμό, καθώς και τον σεβασμό προς κάθε είδος ζωής.

Αν ρωτούσαμε διάφορες ομάδες θεοσόφων για το τί είναι η Θεοσοφία, θα παίρναμε ποικίλες απαντήσεις. Άλλοι θα έλεγαν ότι είναι μια παγκόσμια άποψη που δίνει νόημα και σκοπό στη ζωή. Άλλοι θα την ονόμαζαν Αρχαία Σοφία, ένα είδος πνευματικής φιλοσοφίας που υπάρχει πάνω στον πλανήτη προ αμνημονεύτων χρόνων. Άλλοι θα έλεγαν ότι η Θεοσοφία είναι ένας τρόπος ζωής, ένα μονοπάτι που οδηγεί στην ειρήνη και την κατανόηση μέσω ανιδιοτελούς υπηρεσίας.

Θα έλεγα ότι η Θεοσοφία είναι όλα αυτά μαζί και κάτι περισσότερο. Είναι η εσωτερική επιστήμη που ερμηνεύει τη συμπαντική, την πλανητική και την ανθρώπινη ζωή και τις σχέσεις που υπάρχουν μεταξύ τους.

Αναλύει την αόρατη διαδικασία της ατομικής ζωής από τη γενεσιουργό αιτία της έως το σημείο που εμφανίζεται ως άνθρωπος και, θεμελιώνοντας με τους εσωτερικούς νόμους τη λειτουργία και την ηθική αρμονία της φαινόμενης ζωής, υποδεικνύει στον άνθρωπο τον σκοπό της ύπαρξής του και τον τελικό του προορισμό.

Στη Θεοσοφική διδασκαλία τονίζεται η κοινή πηγή της ζωής και ως εκ τούτου η ενότητα όλων των εκδηλωμένων από τη στοιχειακή ζωή, τα ορυκτά, τα φυτά, τα ζώα, την ανθρωπότητα έως τους αγγέλους και τους Αρχαγγέλους. Αν και δεν είναι θρησκεία, στον πυρήνα της περιέχει όλες τις θρησκείες του πλανήτη μας, εκείνες που πέρασαν και εκείνες που θα έλθουν.

Όπως αναφέρει ο Χένρυ Όλκοττ, “*Θεοσοφία είναι η ζωντανή πληροφορία για όλες τις θρησκείες του κόσμου*”. Οι μύστες και οι προφήτες θήλασαν από τον κόρφο της τις εσωτερικές αλήθειες και τις παρουσίασαν στην ανθρωπότητα ως θρησκείες, μύησεις και φιλοσοφίες. Μέσω αυτής της αποκαλυμμένης σοφίας στήνεται πάνω στον πλανήτη το πλάνο του πολιτισμού και της εκπαίδευσης και περιστρέφεται ο τροχός της εξέλιξης προς το πνευματικό τόξο της ζωής. Ονομάζεται επίσης Αρχαία Σοφία ή Άχρονη Σοφία ή Αιώνια Φιλοσοφία.

Σύμφωνα με τον Ουίλλιαμ Τζατζ, τον έναν από τους τρεις συνιδρυτές της Θεοσοφικής Εταιρείας, αναφέρονται τα εξής: “*Η Θεοσοφία είναι ο ωκεανός της γνώσης που εξαπλώνεται από τη μια ακτή στην άλλη, της εξέλιξης των νοημόνων όντων.... Δεν είναι μια πίστη ή ένα δόγμα σχηματισμένο ή εμπνευσμένο από άνθρωπο, αλλά είναι η γνώση των νόμων που κυβερνούν τα φυσικά, τα ψυχικά και τα νοητικά στοιχεία της φύσης και του ανθρώπου..... Περιέχει τα πάντα μέσα της και δεν υπάρχει γι’ αυτήν άλλο μυστήριο. Στην ορολογία της δεν υπάρχει η λέξη «σύμπτωση» και επικαλείται την κυριαρχία του νόμου στο καθετί και σε κάθε περίπτωση.”*

Η Θεοσοφική Εταιρεία

Η Θεοσοφική Εταιρεία είναι το εξωτερικό σώμα της Θεοσοφικής Ιδέας. Είναι Παγκόσμια Οργάνωση που ιδρύθηκε στις 17 Νοεμβρίου 1875 στη Νέα Υόρκη από τους τρεις εμπνευστές της, την αποκρυφίστρια-συγγραφέα Έλενα Πετρόβνα Μπλαβάτσκι, τον συνταγματάρχη Χένρυ Στιλ Όλκοττ και τον δικηγόρο Ουίλλιαμ Τζατζ. Το 1882 η έδρα της Θεοσοφικής Εταιρείας μεταφέρθηκε στο Αντνάρ του Μαντράς στη Νότια Ινδία. Σήμερα υπάρχουν παραρτήματά της σε περισσότερες από εξήντα χώρες.

Η Θεοσοφική Εταιρεία αποτελείται από ένα αδογματίστο σώμα ερευνητών της Αλήθειας, που προωθούν το ιδανικό της ανθρώπινης αλληλεγγύης, της πνευματικής εξύψωσης και της υπηρεσίας στην ανθρωπότητα. Σκοπός αυτής της έρευνας είναι η γνώση του ανθρώπινου εαυτού μέσω της σχέσης με τους άλλους και με το σύμπαν και η διάπλάσή του με βάση τις πνευματικές αξίες. Η Εταιρεία στηρίζεται σε τρεις θεμελιώδεις εξαγγελίες που είναι οι εξής:

1: *Η δημιουργία ενός πυρήνα παγκόσμιας αδελφότητας ανεξαρτήτως φυλής, πίστης, φύλου, τάξης ή χρώματος.*

2: *Η ενθάρρυνση της συγκριτικής μελέτης θρησκειών, φιλοσοφιών και επιστημών.*

3: *Η έρευνα των ανεξήγητων νόμων της Φύσης και η αφύπνιση των πνευματικών δυνάμεων του ανθρώπου.*

Η Εταιρεία αποτελείται από άνδρες και γυναίκες που είναι ενωμένοι με την παραδοχή αυτών των ανωτέρων σκοπών και συνεργάζονται έχοντας ως κοινό στόχο την προώθηση της αδελφότητας ανάμεσα στους ανθρώπους και την αναίρεση κάθε θρησκευτικού, ρατσιστικού και δογματικού φανατισμού. Ο κρίκος που τους ενώνει είναι η κοινή έρευνα και έφεση για την Αλήθεια. Πιστεύουν ότι η Αλήθεια θα πρέπει να ερευνάται με μελέτη, με εμβριθή σκέψη, με αγνότητα προθέσεων και με πίστη προς τα ιδεώδη. Η Αλήθεια θα πρέπει να εκτιμάται ως αξία, για την κατάκτηση της οποίας το άτομο πρέπει να αγωνιστεί για να την γνωρίσει και όχι ως ένα δόγμα που έχει δοθεί από μια αυθεντία.

Σύμφωνα με τη Θεοσοφική άποψη, η πίστη πρέπει να είναι αποτέλεσμα ατομικής μελέτης και διαίσθησης και να θεμελιώνεται στην άμεση γνώση και όχι στον ισχυρισμό. Η Θεοσοφία δέχεται κάθε θρησκεία ως μια έκφραση της Θείας Σοφίας και προτιμά τη μελέτη της από την καταδίκη της και την εφαρμογή της από τον προσηλυτισμό. Τα μέλη της Θεοσοφικής Εταιρείας μελετούν αυτές τις αλήθειες και ως θεόσοφοι προσπαθούν να τις αφομοιώσουν. Ο καθένας που επιθυμεί να μελετήσει, να είναι ανεκτικός, να έχει υψηλούς στόχους και να εργάζεται επίμονα, μπορεί να είναι μέλος, ακροατής και ερευνητής της Θεοσοφίας και στο μέλλον να αποβεί ένας συνειδητός θεόσοφος που θα εργάζεται για τους θεοσοφικούς σκοπούς.

Η Θεοσοφική εταιρεία προστατεύει το δικαίωμα της ελεύθερης σκέψης. Τα μέλη της είναι ελεύθερα να διατηρούν τις απόψεις τους και την προσωπική τους πίστη και δεν συνιστά την επιβολή ατομικών απόψεων στους άλλους. Κάθε μέλος έχει

ελευθερία σκέψης και έκφρασης, αρκεί να εκφράζεται μέσα στα όρια της ευγένειας και του σεβασμού προς τις απόψεις των άλλων.

Η Θεοσοφική Εταιρεία προφυλάσσει την ακεραιότητά της κρατώντας τις δέουσες αποστάσεις από άλλες οργανώσεις. Αν και συνεργάζεται με όλους εκείνους των οποίων οι σκοποί και οι δραστηριότητες καθιστούν τη συνεργασία δυνατή, η Εταιρεία δεσμεύεται αποκλειστικά από τους σκοπούς της και στόχος της είναι να αναπτύσσεται το δικό της έργο πάνω στις γραμμές που η Θεοσοφία και οι οργανωτές της, έχουν καθορίσει. Η Θεοσοφική Εταιρεία δεν μονοπωλεί τη Θεοσοφία, εφόσον η Θεία Σοφία δεν περιορίζεται, για τούτο όσοι συμπαθούν τους θεμελιώδεις σκοπούς της μπορούν να είναι μέλη της.

Η Θεοσοφία ως τρόπος ζωής

Η Θεοσοφία ικανοποιεί τη λαχτάρα μας για έναν στόχο, καθώς μας παρουσιάζει την προοδευτική ανάπτυξη των λανθανουσών πνευματικών δυνάμεών μας. Μας προσφέρει το όραμα της πορείας προς το ανώτερο και στοχεύει στην ανάπτυξη του σπινθήρα που βρίσκεται κρυμμένος μέσα στον καθένα από μας και που είναι ένα τμήμα της Θείας Ζωής, από τον γνόφο της οποίας πηγάζει η Εκδήλωση και ο,τιδήποτε υπάρχει μέσα σε αυτήν.

Ερμηνεύει τις ανισότητες της ζωής ως αποτελέσματα του κάρμα που είναι ο νόμος της ισορροπίας και της αρμονίας και ο νόμος που μας φέρνει πίσω τις σκέψεις και τις πράξεις μας και έτσι μας διδάσκει.

Δικαιολογεί την παρουσία μας στον φυσικό κόσμο μέσω διαδοχικών γεννήσεων, όπου η εμφάνισή μας μέσα σε μια οικογένεια, μια χώρα, ένα έθνος και μια φυλή μας δίνει την ευκαιρία της εμπειρίας και της μάθησης. Μας διδάσκει ότι η εμπειρία είναι ο σκοπός της εκδηλωμένης ζωής, γιατί μέσω αυτής η ατομική συνειδητότητα αποκτά τις δυνατότητες να επιβάλλεται πάνω στην ύλη και έτσι να προωθείται σταδιακά προς τα πνευματικά επίπεδα της ζωής.

Μέσα από αυτή την σταθερή πορεία από την ύλη προς το πνεύμα, που είναι η πορεία της εξέλιξης, ο άνθρωπος αναπτύσσει τις ανώτερες δυνάμεις του που είναι η διαίσθηση, η κατανόηση, η αυτογνωσία, η αγάπη, η συμπόνια και η αλτροϊστική δράση.

Η Θεοσοφία μας ενδυναμώνει τον οραματισμό προς τις εσωτερικές και αφηρημένες όψεις του νου και ενώ οργανώνει το λογικό μας με τη μελέτη και τη σοβαρή σκέψη, μαλακώνει την καρδιά μας με την κατανόηση, την ανεκτικότητα μας προς τους άλλους και με τις αλτροϊστικές δράσεις μας.

Οι βασικές αρχές της Θεοσοφίας είναι κατανοητές και αφομοιώσιμες από την ανθρώπινη λογική. Υπάρχουν όμως βαθύτερες όψεις της Θεοσοφίας που απαιτούν καθημερινό διαλογισμό, θυσία του προσωπικού μας χρόνου, παρατήρηση των δράσεων και των αντιδράσεων του εαυτού μας έναντι των ερεθισμάτων της ζωής και ανάπτυξη μιας άλλης αντίληψης που λέγεται διαίσθηση και που δίνει τη δυνατότητα της διείσδυσης στο πεδίο των αφηρημένων ιδεών και της άμεσης γνώσης τους, χωρίς τη βοήθεια των αισθήσεων.

Η Θεοσοφία προσδιορίζει ένα πνευματικό μονοπάτι, που η πορεία μας πάνω σε αυτό δημιουργεί αναγκαστικά το ξύπνημα των ψυχοπνευματικών δυνάμεων μας.

Προσφέρει μια φιλοσοφία η οποία βιώνεται στο παρόν, ενώ η ανάπτυξή της που δεν έχει όρια, προσφέρει τη δυνατότητα της διεύρυνσης της συνειδητότητας και της προοδευτικής πορείας του ανθρώπου προς τα ύψη της πνευματικής ύπαρξής του.

Η Ιδρύτρια Έλενα Πετρόβνα Μπλαβάτσκι

Λέγεται πως υπήρξε η επιφανέστερη αποκρυφίστρια στην ιστορία του Δυτικού πολιτισμού και η άμεση αντιπρόσωπος της υπέρ τα Ιμαλάια Αδελφότητας των Μυστών.

Γεννήθηκε την 31 Ιουλίου του 1831 στο Αικατερινοσλάβ της Ουκρανίας (σημερινό Δνειπροπετρόφσκ). Γόνος αριστοκρατικής οικογένειας της Ρωσίας, με πολλά ταξίδια και περιπέτειες στο ενεργητικό της, βίωσε σκληρές φυσικές και ψυχικές δοκιμασίες και απέκτησε τον απόλυτο έλεγχο στις απόκρυφες δυνάμεις της. Οι πληροφορίες που φθάνουν έως σήμερα για την προσωπική ζωή της Έλενας Πετρόβνα Μπλαβάτσκι είναι αποσπασματικές και πολλές φορές παραποιημένες από προσωπικές εικασίες.

Η ζωή των γνήσιων αποκρυφιστών όλων των εποχών, είναι ελάχιστα γνωστή και στους συγχρόνους τους αλλά κυρίως στους μεταγενέστερους. Η ζωή τους καθορίζεται από άγνωστες αιτίες και γεγονότα που συνήθως δεν κατανοούνται από τον κοινό νοου. Ο αποκρυφιστής είναι ένα άτομο που ασχολείται με τις αιτίες των φαινομένων και με τη γνώση και τον έλεγχο των δυνάμεων και των ενεργειών που μετατρέπουν τις εσωτερικές αιτίες σε ορατές καταστάσεις.

Ο αποκρυφιστής δεν είναι σαν όλους τους άλλους ανθρώπους, εφόσον δεν ασχολείται και δεν ενδιαφέρεται για τις κοινές ανθρώπινες κατακτήσεις που είναι το χρήμα, η εξουσία, η επίγεια δόξα και η αισθησιακή ικανοποίηση του εαυτού.

Τα άτομα που έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στην έρευνα και στην προσαρμογή των ανθρώπινων ικανοτήτων τους προς το εσωτερικό πεδίο του κόσμου, είναι εκείνοι που αποστασιοποιούνται από τους στόχους και τα ενδιαφέροντα της φυσικής ζωής, εφόσον η αισθησιακή προσωπικότητα εμποδίζει και κωλυσιεργεί τον αρμονικό συντονισμό με το εσωτερικό στοιχείο.

Άτομα τα οποία έχουν καταφέρει την υπέρβαση της προσωπικότητάς τους μέσω ελέγχου των αισθήσεων και ανιδιοτελούς υπηρεσίας στην ανθρωπότητα, αποτελούν την ομάδα των Πνευματικών Διδασκάλων του πλανήτη μας. Από αυτή την ομάδα προέρχονται οι μεγάλοι προφήτες, αρχηγοί θρησκειών και εσωτερικών παγκόσμιων διδασκαλιών, που, έχοντας ως κύρια χαρακτηριστικά τους την ανιδιοτέλεια, την πνευματική έμπνευση και πολλές φορές τη θαυματουργική ικανότητα, σχηματίζουν πνευματικές οργανώσεις και ομάδες, θρησκείες και τελετουργίες αποσκοπώντας στην ανάπτυξη του ηθικού και πνευματικού στοιχείου. Οργανώνουν μνητήρια συστήματα ώστε να διευρύνουν τις ανθρώπινες συνειδητότητες στρέφοντάς τες προς την εσωτερική όψη της ζωής και τελικά μέσω των εκπαιδευμένων πνευματικά ομάδων τους να διαμορφώνουν τον πολιτισμό, την τέχνη και την επιστήμη της κάθε εποχής.

Υπάρχει, λοιπόν, ένα πνευματικό δίκτυο που απλώνεται από την Εστία της Ζωής που αποκαλούμε Θεότητα και που οι ακτίνες της φθάνουν μέχρι τον φυσικό μας κόσμο. Οι απολήξεις τους είναι οι πνευματικές Οντότητες και είναι οι μεσολαβητές ανάμεσα σε μας και την πνευματική κατάσταση της ζωής.

Έργο τους είναι να μας μεταφέρουν το μήνυμα της αληθινής κρυμμένης ζωής, που είναι το « *το εν ημίν* » να μας υπενθυμίσουν ότι είμαστε γεννήματα αυτής της πνευματικής ουσίας και έτσι να αντιληφθούμε την αιτία της ύπαρξής μας και να συνειδητοποιήσουμε τον σκοπό για τον οποίο βρισκόμαστε στη φυσική ζωή. Τελικά, τα Όντα αυτά μας δίνουν τρόπους είτε φιλοσοφικούς είτε θρησκευτικούς με τους

οποίους μπορούμε να εξευγενίζουμε την αισθητή μας φύση σε ανώτερη ψυχική και τελικά σε πνευματική.

Οι Μύστες ζουν ανάμεσά μας και τους διακρίνουμε από την ανώτερη ψυχική τους ποιότητα και την πνευματική τους δραστηριότητα. Πολλές φορές κρύβονται μέσα σε σώματα άσημων ανθρώπων, αλλά οι δράσεις τους που υποδεικνύουν ότι υπηρετούν την πνευματική εξέλιξη, καταδεικνύουν την πραγματική τους υφή και αποστολή. Για τους Μύστες δεν μπορεί να παρουσιαστεί μια ολοκληρωμένη βιογραφία, όπως στην περίπτωση του Κόμη Σαιν Ζερμαίν, του Απολλώνιου Τυανέα, του Ιησού, του Σανκαρτσάρυα, του Βούδδα ή του Πυθαγόρα. Οι λεπτομέρειες της ατομικής ζωής τους ξεχνιούνται, οι προσωπικότητές τους ξεφτίζουν στο κύλισμα του χρόνου και της ιστορίας, έως ότου η ύπαρξή τους καταλήγει σε απλή εικασία και υπόθεση.

Αυτό ισχύει τόσο, όσο περισσότερο ο ασυνήθιστος και αινιγματικός τρόπος ζωής τους έχει υφανθεί σε ένα απαράμιλλο πνευματικό πρότυπο και το έργο τους έχει παραμείνει σαν το πρότυπο της απελευθέρωσης των ανθρώπων από τη σκλαβιά των αισθήσεων. Ιδιαίτερα αν οι Οντότητες αυτές υπήρξαν όχι μόνο σύμβολα πνευματικής ελευθερίας αλλά και ζωντανοί μάρτυρες των κρυμμένων δυνάμεων του ανθρώπου, δηλαδή θεουργοί.

“Οι μύστες” λέει η Έλενα Μπλαβάτσκι “είναι τόσο δύσκολο να γίνουν αντιληπτοί και να κατανοηθούν, όσο η ηλιακή ακτινοβολία που ιριδίζει το καταμεσήμερο του καλοκαιριού. Μια ανθρώπινη γενιά μπορεί να τους αναγνωρίσει με κάποιο όνομα σε μια συγκεκριμένη χώρα και η επόμενη ή μια κατοπινή, να τους συναντήσει σαν κάποιους άλλους σε μια μακρινή χώρα. Παραμένουν σε κάθε τόπο τόσο χρόνο, όσος χρειάζεται και κατόπιν αναχωρούν σαν ανάσα χωρίς να αφήνουν ίχνη πίσω τους”.

Η Έλενα Πετρόβνα Μπλαβάτσκι, ως εκπρόσωπος της Αδελφότητας των Μυστών, έζησε με τον κατάλληλο τρόπο ώστε να ενεργοποιήσει τις απόκρυφες δυνάμεις της και να εκτελέσει την αποστολή που της ανατέθηκε από την Πνευματική Ιεραρχία, προς υλοποίηση του Σχεδίου της Εξέλιξης. Η ζωή της, αν και αινιγματική, υπήρξε κατάλληλη για την ίδια, έτσι ώστε να συντηρείται η αγνότητα της προσωπικότητάς της και με αυτόν τον τρόπο να διατηρείται η απρόσκοπτη και καθάρια επαφή της με την Αδελφότητα των Μυστών.

Η Ε.Π.Μ. υπήρξε η μνημένη που επιλέχθηκε από τους Μαχάτμα, δηλαδή την Ιεραρχία των Μυστών, για να παρουσιάσει τμήματα της απόκρυφης γνώσης στην ανθρωπότητα. Ήταν ένα άτομο με περίεργο χαρακτήρα και ιδιαίτερα χαρίσματα. Ήταν μουσικός και ζωγράφος και γνώριζε καλά τη γαλλική, εκτός από τη μητρική της γλώσσα που ήταν η ρωσική. Τελικά κατάφερε να συγγράψει τη “Μυστική Δοξασία” στην Αγγλική.

Ήταν μια γυναίκα με ατσαλένια θέληση, φοβερά ανεξάρτητη και αντίθετη με οποιονδήποτε συμβιβασμό.

Είχε ένα πάθος για την αλήθεια και επομένως για τη δικαιοσύνη. Εγκατέλειψε τον ηλικιωμένο σύζυγό της μόλις παντρεύτηκε σε ηλικία 18 ετών και έτσι διέκοψε έναν συμβατικό γάμο που εκπληρούσε μόνο τους σκοπούς της αριστοκρατικής της οικογένειας. Οι εξαιρετικές της περιπέτειες στην Ευρώπη, στη Μέση Ανατολή, στη Βόρεια και Νότια Αμερική, στην Ινδία και το Θιβέτ, την εμπλούτισαν με μια εξαιρετική απόκρυφη γνώση και εσωτερική πληροφορία, που έγιναν αργότερα τα κίνητρα και οι βάσεις για το θεοσοφικό της έργο.

Από μικρή ηλικία ήταν διορατική και κατείχε απόκρυφες δυνάμεις. Έλεγε πως σε όλη της τη ζωή προστατευόταν από μια αόρατη παρουσία που την ονόμαζε “Προστάτη” της. Ήταν πάντοτε υπό την προστασία και την επίβλεψη της Αδελφότητας των Μυστών που φρόντιζαν η προστατευόμενη τους να μπει από κατάλληλους δασκάλους και σε κατάλληλα μνητήρια κέντρα κυρίως του Θιβέτ. Η μύηση είναι απαραίτητη στο φυσικό πεδίο, επειδή ανασύρει από την ανθρώπινη ψυχή όλες τις παλιές της γνώσεις και της καθορίζει πνευματικούς στόχους και αρετές, ενώ σε έναν μύστη υπενθυμίζει τον σκοπό και την αποστολή της ενσάρκωσής του.

Θυσίασε τη ζωή της για το έργο που της ανατέθηκε από την Ιεραρχία των Μυστών, διαδίδοντας τη θεοσοφική διδασκαλία και τις πνευματικές αξίες μέσω βιβλίων, περιοδικών, εξωτερικών και εσωτερικών ομάδων και διαλέξεων. Επειδή ήταν δίκαιη, αυστηρή και ασυμβίβαστη, απέκτησε φανατικούς φίλους και εχθρούς. Είχε το χάρισμα να παλεύει τους εχθρούς της αλλά και να τους συγχωρεί, επειδή αγαπούσε βαθιά τους συνανθρώπους της και ήταν γενναίοψυχη.

Παρ' όλες τις αντιξοότητες, την κατασπίλωση και το κυνηγητό που υπέστη εκ μέρους των εχθρών της, έμεινε αταλάντευτη στην εκπλήρωση του ευγενικού έργου της μέχρι την τελευταία στιγμή της επίγειας ζωής της. Τα ελαττώματα της και τα όσα της καταμαρτυρούσαν οι αντίθετοί της, σβήνουν εμπρός στην αυταπάρνηση και την αφοσίωσή της προς το υπέροχο εσωτερικό έργο που ανέλαβε να εκτελέσει, θυσιάζοντας για χάρη του κάθε προσωπική χαρά και ανάπαυση. Εγκατέλειψε το καταπονημένο άρρωστο σώμα της την 8η Μαΐου του 1891, σε ηλικία 60 ετών, συμπληρώνοντας μέχρι την τελευταία της πνοή παραγράφους στη Μυστική Δοξασία.

Για την πραγμάτωση του πνευματικού σκοπού που της ανατέθηκε, σχημάτισε τη Θεοσοφική Εταιρεία μαζί με τον κυρίως συνεργάτη της, τον συνταγματάρχη Χένρυ Στηλ Όλκοττ. Η συνάντηση των δύο εσωτεριστών, που θεωρούνται ό ένας η ψυχή - η Ε. Μπλαβάτσκι - και ό άλλος το σώμα - ο Χ. Όλκοττ - έγινε τον Οκτώβριο του 1874 στην αγροικία του Έντι, στην κωμόπολη Τσίτεντεν του Βέρμοντ.

Ο Χένρυ Όλκοττ έχοντας μια ακατανίκητη παρόρμηση να ερευνήσει τα περίεργα γεγονότα του Πνευματισμού που στην εποχή του ήταν σε μεγάλη έξαρση, ασχολήθηκε με το θέμα σοβαρά παρατηρώντας και καταγράφοντας τα γεγονότα εκ του πλησίον και παρουσιάζοντάς τα ως άρθρα σε εφημερίδες της Νέας Υόρκης. Μετά από πρόταση της “Ντέιλι Γκράφικ” της Νέας Υόρκης, μετέβη στην αγροικία του Έντι για να παρακολουθήσει τα πνευματιστικά φαινόμενα και να τα περιγράψει ως δημοσιογράφος.

Την ίδια χρονική περίοδο, η Ε.Π. Μπλαβάτσκι ενεργώντας σύμφωνα με τη διαίσθησή της που την προειδοποιούσε για την επερχόμενη συνάντηση - οι Δάσκαλοί της είχαν προφητέψει τη συνάντηση με τον Όλκοττ και τη συνεργασία τους - και έχοντας διαβάσει στις εφημερίδες τις περιγραφές του συνταγματάρχη, μετέβη στο Τσίτεντεν για να ερευνήσει και εκείνη τα πνευματιστικά φαινόμενα. Έτσι έγινε η μοιραία συνάντηση των δύο συνιδρυτών της Θεοσοφικής Εταιρείας.

Την 17 Νοεμβρίου 1875, η αποκρυφίστρια-συγγραφέας Έλενα Μπλαβάτσκι, ο συνταγματάρχης Χένρυ Όλκοττ και ο δικηγόρος Ουίλλιαμ Τζατζ και άλλοι μαζί, ίδρυσαν στη Νέα Υόρκη τη Θεοσοφική Εταιρεία, το αρχικό κανάλι έκφρασης του Θεοσοφικού Κινήματος.

Ήταν γραφτό να γίνει το πρώτο εργαλείο της εσωτερικής αρχαίας σοφίας στον δυτικό κόσμο και να πληροφορήσει την ανθρωπότητα για τις αιώνιες μεταφυσικές αλήθειες, για την εσωτερική φύση του σύμπαντος, για τις εσωτερικές ρίζες του ανθρώπου, για την εξέλιξή του και το πεπρωμένο του.

Η Ε.Π.Μ. αναφέρει τα εξής “ Η Θ.Ε. έγινε για αποκαλύψει στους ανθρώπους ότι η Θεοσοφία υπάρχει και για να τους βοηθήσει να προοδεύσουν πνευματικά μελετώντας την και αφομοιώνοντας τις αιώνιες αλήθειες της... είναι η αποθήκη όλων των αληθειών που εκφράστηκαν από τους μεγάλους προφήτες, τους μύστες, τους δασκάλους της αρχαιότητας· τουλάχιστον όσες εξ αυτών ήταν δυνατόν να φανερωθούν.

Επομένως, η Θεοσοφία είναι μόνο το κανάλι μέσω του οποίου ξεχύνονται στον κόσμο πολλές από τις αλήθειες που βρέθηκαν συσσωρευμένες στους λόγους των μεγάλων δασκάλων της ανθρωπότητας”.

Ταξίδια σε όλο τον κόσμο

Η Έλενα Μπλαβάτσκι, εγκαταλείποντας τη γενέτειρά της και την οικογένειά της το 1849-50, εγκαινίασε μια ατέλειωτη σειρά ταξιδιών που την έφεραν σε επαφή με πολιτισμούς πανάρχαιους και της έδωσαν την ευκαιρία να γνωρίσει εκ του πλησίον αποκρυφιστικές παραδόσεις, γνώσεις και μνημεία αρχαίων λαών. Η ζωή της υπήρξε ένα συνεχές ταξίδι, γεγονός που της έδωσε την ευκαιρία, όχι μόνο να πλουτίσει τις γνώσεις της, αλλά κυρίως να διευρύνει την κατανόησή της γνωρίζοντας διαφορετικούς πολιτισμούς, ανθρώπους, αντιλήψεις και νοοτροπίες. Αυτή η γνωριμία της με τον πλουραλισμό των απόψεων και των πραγμάτων, την δίδαξε επίσης να είναι ανεκτική προς τις θέσεις και τις νοοτροπίες των άλλων, καθώς αυτή η αρετή ήταν απαραίτητη προϋπόθεση για να συνεχίσει τα ταξίδια της και τις επικοινωνίες της με σκέψεις και θέσεις διαφορετικές από τις προσωπικές της.

Τα πρώτα της ταξίδια ήταν στην Τουρκία, Ελλάδα, Αίγυπτο και Γαλλία. Το 1851 πήγε στο Λονδίνο, όπου και συνάντησε τον Δάσκαλό της. Στη συνέχεια επισκέφθηκε τον Καναδά, τη Νέα Ορλεάνη, το Μεξικό, τη Νότιο Αμερική και τις Δυτικές Ινδίες. Μέσω του Ακρωτηρίου και της Κεϋλάνης έφθασε στην Ινδία το 1852 και μετά επέστρεψε στην Αγγλία. Από το 1854 και για τρία χρόνια ταξιδεύει πάλι προς την Αμερική, επισκέπτεται την Ινδία μέσω Ιαπωνίας, πηγαίνει στο Θιβέτ, τη Μπούρμα, το Κασμίρ, στη συνέχεια στη Γαλλία και τη Γερμανία και τέλος επιστρέφει στη Ρωσία και εγκαθίσταται στον Καύκασο μέχρι το 1865. Στον Καύκασο παραμένει για πέντε χρόνια απομονωμένη από τον κόσμο όπου με προσωπική προσπάθεια και άσκηση, καταφέρνει να ελέγχει εκείνο το τμήμα του εαυτού της, που της ήταν απαραίτητο για την περαιτέρω δράση της.

Μετά από την εξαγνιστική της απομόνωση και επίτευξη, γεγονός που αποτελεί τη βασική προϋπόθεση για ένα μύστη ή υψηλόβαθμο μνημένο, η Ε.Π.Μ. εγκαταλείπει και πάλι τη Ρωσία και επισκέπτεται τα Βαλκάνια, την Αίγυπτο, τη Συρία και την Ιταλία. Ήταν στη μάχη της Μεντάνα τον Νοέμβριο του 1867, όπου και πληγώθηκε. Το 1868 πήγε στην Ινδία και το Θιβέτ. Ήλθε στην Ελλάδα το 1870 και κατόπιν στο Κάιρο, στη Συρία, στην Παλαιστίνη, στον Λίβανο, στην Οδησό και τελικά βρέθηκε στο Παρίσι. Με εντολή του Διδασκάλου της έφυγε για τη Νέα Υόρκη, όπου επρόκειτο να συναντήσει τον Όλκοττ.

Το 1874 άρχισε τη συγγραφική της καριέρα με άρθρα που αφορούσαν τα πνευματιστικά φαινόμενα και ιδρύει μαζί με τους δύο συνεργάτες της, συνταγματάρχη Χένρυ Στ. Όλκοττ και τον δικηγόρο Ου.Κ.Τζατζ τη Θεοσοφική Εταιρεία, καθ' υπόδειξη, όπως είναι πια γνωστό σε όλους, των δύο Διδασκάλων της Πνευματικής Ιεραρχίας, Κουτχούμι και Μορούα. Από το 1877 έως το 1879 εκδίδει το πρώτο της βιβλίο το "Αποκαλυμμένη Ίσις" και το περιοδικό "Θεοσοφιστής", το οποίο εξακολουθεί να εκδίδεται έως σήμερα. Το 1883 μεταφέρει την έδρα της Θεοσοφικής Εταιρείας από τη Νέα Υόρκη στο Αντυάρ, Μαντράς της Νότιας Ινδίας και εγκαθίσταται εκεί μαζί με τον Χένρυ Στ. Όλκοττ.

Το 1884 έφυγε μαζί με μερικούς συντρόφους της για την Ευρώπη, όπου ταξιδεύοντας ανάμεσα στη Γαλλία, τη Γερμανία και την Αγγλία, αρχίζει να συγγράφει τη "Μυστική Δοξασία", ενώ συγχρόνως ξεσπά σε βάρος της η "σκευωρία Κουλόμπ". Η υπόθεση Κουλόμπ αφορούσε ένα ζευγάρι που η Ε.Π.Μ είχε γνωρίσει στο Κάιρο και το οποίο σχεδόν τη συνόδευε παντού, παίζοντας τον ρόλο των άμεσων βοηθών στις προσωπικές της ανάγκες. Αργότερα η σύζυγος Κουλόμπ συκοφάντησε την Ε.Π.Μ. για απάτη, καταθέτοντας ψευδορκούμενη ότι τα αντικείμενα που υλοποιούσε η Έλενα, δεν προέρχονταν από τη δική της ικανότητα, αλλά ήταν αντικείμενα που παρουσιάζονταν την κατάλληλη στιγμή με αθέμιτο τρόπο.

Μετά από το σκάνδαλο, η Ε.Π.Μ. με επιδεινωμένη την υγεία της, εγκατέλειψε για πάντα την Ινδία και εγκαταστάθηκε πρώτα στο Βάρτζμπουργκ της Γερμανίας και στη συνέχεια το 1887 στο Λονδίνο, όπου ιδρύει το Θεοσοφικό Τμήμα “Μπλαβάτσκι”, εκδίδει το περιοδικό “Λούσιφερ” και στη συνέχεια την “Εσωτερική Σχολή”.

Εξακολουθεί να συγγράφει το μεγάλο έργο της “Μυστική Δοξασία”, ενώ παράλληλα εκδίδονται τα βιβλία της, “Το Κλειδί της Θεοσοφίας” και “Φωνή της Σιγής”. Στο Λονδίνο έμεινε μέχρι τον θάνατό της, που συνέβη στις 8 Μαΐου 1891, ημέρα που τιμάται από τους Θεόσοφους όλου του κόσμου η μνήμη της με τη γιορτή του “Λευκού Λωτού” σύμφωνα με την επιθυμία της.

Οι Διδάσκαλοι της Σοφίας Οι Μαχάτμας

Σύμφωνα με τη Θεοσοφική θεωρία, η δημιουργία αποτελείται από όντα που βρίσκονται σε διαφορετικούς βαθμούς αυτοσυνειδητότητας και για τούτη την εσωτερική αιτία δεν είμαστε ίδιοι, ούτε διανοητικά ούτε πνευματικά. Η εκδηλωμένη ζωή ακολουθεί τον κύκλο της προοδευτικής εξέλιξης, της οποίας ο τελικός στόχος είναι να κατευθύνει τα όντα από την ασυνειδησία στη συνειδητότητα και τελικά στην αυτοσυνειδητότητα.

Επειδή ο εξελικτικός κύκλος της δημιουργίας είναι περιοδικός και για τούτο επαναλαμβανόμενος και επειδή σε κάθε κύκλο που υπάρχει ατομική συνειδητότητα, παρέχεται η βούληση για δράση ή μη-δράση, υπάρχουν όντα που προηγούνται ή έπονται στην κλίμακα της πνευματικής εξέλιξης.

Είναι όμως προφανές ότι υπάρχουν Οντότητες ανώτερες από τους ανθρώπους, που έχουν ήδη προηγηθεί και διανοητικά και πνευματικά της δικής μας εξέλιξης. Αυτές οι Οντότητες υπήρξαν άνθρωποι σε προηγούμενες εξελικτικές περιφορές, αλλά ζυμωμένοι με την εμπειρία του ανθρώπινου είδους και έχοντας ελέγξει εντελώς τις προσωπικότητές τους, σταματώντας έτσι τον τροχό των επαναγεννήσεων, κατέκτησαν το στάδιο της θείας αυτοσυνειδητότητας, κατάσταση που υπερέχει της κατά πολύ της δικής μας ανθρώπινης.

Είναι γνωστοί ως Διδάσκαλοι της Σοφίας, Μαχάτμα και Ειδήμονες ή Αντέπτ (Adepts) ή Αποδεκτοί Μαθητές¹. Τα Όντα αυτά αποτελούν την Πνευματική Ιεραρχία του πλανήτη και της ανθρωπότητάς μας και είναι οι πνευματικοί κυβερνήτες και οι επόπτες που επιστατούν τη νοητική και πνευματική δική μας εξέλιξη. Οι Πρεσβύτεροι αυτοί Αδελφοί, ενώ θα μπορούσαν να έχουν παραμείνει στη νιρβανική τους ανάπαυση, προτίμησαν να παραμείνουν στο αόρατο πεδίο του κόσμου μας και να υπηρετήσουν την εξέλιξη του συνόλου της πλανητικής μας ζωής και κυρίως το είδος που ονομάζεται ανθρωπότητα.

Ο ρόλος των Διδασκάλων δεν είναι να μεταφέρουν τους ανθρώπους, ως δια μαγείας, στο στάδιο που λέγεται πνευματική εξέλιξη, αλλά να τους υποδεικνύουν τον τρόπο ή τον δρόμο που θα πρέπει να πορευτούν προς αυτό, ώστε να φθάσουν πιο γρήγορα, πιο σταθερά και χωρίς βλάβες.

Στη διάρκεια των αιώνων, όλοι οι μεγάλοι Διδάσκαλοι της Σοφίας δίδαξαν τον κόσμο για τη δημιουργία του σύμπαντος, για τις αιτίες της ζωής και για την εσωτερική φύση του κόσμου και του ανθρώπου. Μας διαβεβαίωσαν ότι η Αλήθεια βρίσκεται κρυμμένη και εγκλωβισμένη μέσα στον καθένα από μας και για να μας την αποκαλύψουν, μας έδωσαν θρησκείες, μύθους, εκπαιδευτικά συστήματα, εσωτερικές πληροφορίες, ηθικές κατευθύνσεις, μας έμαθαν να προσευχόμαστε, να λατρεύουμε και να διαλογιζόμαστε.

Όμως το μεγαλείο της απόκρυφης σοφίας εξακολουθεί να παραμένει κρυμμένο για τον περισσότερο κόσμο, ενώ κάποια τμήματά του εξωτερικεύονται σταδιακά, ώστε να φωτίσουν και να καθοδηγήσουν ορισμένες από τις ανθρώπινες υπάρξεις που είναι ικανές να τις ακούσουν, να τις κατανοήσουν και να τις αφομοιώσουν. Έτσι, στο τέλος του 19ου αιώνα, μερικοί από τους Διδασκάλους της Σοφίας έκριναν σκόπιμο να δώσουν στην ανθρωπότητα ένα μεγαλύτερο τμήμα της μυστικής σοφίας. Αυτό έγινε μέσω του έργου της Ε. Μπλαβάτσκι, η οποία υπήρξε ο φορέας αυτής της εσωτερικής

1 Αντέπτ: Στον Αποκρυφισμό θεωρείται αυτός που κατάφερε να ξεπεράσει το στάδιο της προσωπικότητας και κατακτώντας τον πέμπτο βαθμό μύησης είναι πλέον ένας διδάσκαλος της Εσωτερικής Φιλοσοφίας, «he who has obtained».

αποκάλυψης στον κόσμο. Το μνημειώδες έργο της θεωρείται πολύτιμο και ανεκτίμητη προσφορά στην ανθρωπότητα.

Θα πρέπει να τονίσουμε, ότι το Θεοσοφικό έργο δημιουργήθηκε βάσει των εντολών της Πνευματικής Ιεραρχίας, ιδιαίτερα των δύο Διδασκάλων Κουτχούμι και Μορύα, ότι είναι μεγαλειώδες και ότι είναι ένα έργο που ακόμη βρίσκεται “υπό δοκιμή και εξέλιξη”. Η εμφάνιση της Θεοσοφικής διδασκαλίας έφερε στο προσκήνιο κυρίως της Δύσης, τους νόμους του κάρμα και της μετενσάρκωσης, την επταπλή δομή του σύμπαντος και του ανθρώπου, την εξέλιξη της πλανητικής ζωής και των ειδών της μέσω επταπλών περιφορών, προσδιόρισε τη σχέση του ανθρώπου και των υπόλοιπων βασιλείων της φύσης με την πλανητική ζωή και έκανε κατανοητό στους αμήνητους τον σκοπό της ανθρώπινης ζωής, υποδεικνύοντας την ανιδιοτελή υπηρεσία αλλά και την αυτογνωσία, ως μέσα επίτευξης πνευματικών στόχων.

Η Θεοσοφία αποκαλύπτει όψεις της απόκρυφης γνώσης που παρέμεναν κρυφές για αιώνες και δίνονταν μόνο στα μνητήρια κέντρα, κυρίως δια συμβόλων. Κάθε εποχή αποτελεί ένα τμήμα στο ανοδικό τόξο της Εξέλιξης και ανάλογα με τη θέση που κατέχει αυτό το τόξο σε σχέση με το Σύμπαν και το Ηλιακό σύστημα στο οποίο ανήκουμε, η Πνευματική Ιεραρχία, αυτοί οι μεγάλοι Γνώστες και πρεσβύτεροι Αδελφοί μας, μας παρέχει εκείνο που χρειαζόμαστε και είμαστε ικανοί να κατανοήσουμε και να αφομοιώσουμε.

Έτσι, στο κατώφλι της νέας εποχής που συμπίπτει με το πέρασμα του πλανήτη μας στις επιρροές της Υδροχοϊκής ακτινοβολίας, η έκφραση της εσωτερικής ζωής και αιτίας, που συνοψίζεται στην έννοια Αγάπη, πήρε το κατάλληλο σχήμα για να εκφραστεί ως ιδέα και ως πράξη-σύστημα. Εμφανίστηκε ως η ιδέα της ενότητας της Ζωής που στην πράξη γίνεται αδελφότητα, αποδοχή απόψεων και κοινωνική αλληλεγγύη.

Η Μυστική Δοξασία

Η Μυστική Δοξασία είναι το δίτομο έργο της Ε.Π. Μπλαβάτσκι, μέσα στο οποίο καταγράφεται η Θεοσοφική θεωρία, σε συνάρτηση και με αναφορές προς τις παγκόσμιες φιλοσοφικές και θρησκευτικές γραμμές σκέψης, παλιές και καινούριες. Το έργο αυτό εκδόθηκε από την ίδια το 1888 στο Λονδίνο.

Πρόκειται για ένα έργο που θεωρείται η πηγή της εσωτερικής σοφίας και που στις σελίδες του βρίσκονται αποσπάσματα από τις σκέψεις του Πλάτωνα, του Κομφούκιου, του Βούδδα, του Ιησού, του Ζωροάστρη και του Ερμή του Τρισμέγιστου, ενώ στις ίδιες σελίδες του έργου η αρχαία σκέψη συμπληρώνεται και τεκμηριώνεται με μαρτυρίες σύγχρονων φιλοσόφων, επιστημόνων και βαθιά σκεπτόμενων αναζητητών της Αλήθειας.

Το μεταφυσικό αυτό έργο μοιάζει με πολύχρωμο χειροκεντημένο τάπητα, όπου κάθε βελονιά και απόχρωση αποδίδει την πορεία μιας αφηρημένης ιδέας ή μιας όψης της, καθώς αυτή μεταφέρεται από το γενεσιουργό πεδίο της στο επίπεδο της πλανητικής μας ζωής και παρουσιάζεται ως φιλοσοφία, θρησκεία, μύηση, τέχνη, επιστήμη, εκπαίδευση και πολιτισμός σε μια ήπειρο ή χώρα, ακολουθώντας την κίνηση του χρόνου και όντας προσαρμοσμένη στις ανάγκες της ανθρώπινης εξέλιξης και αντίληψης.

Στη Μυστική Δοξασία ο άνθρωπος εμφανίζεται ως ένα είδος ζωής και συνειδητότητας που έχει ξεπεράσει το στάδιο της ασυνειδησίας και της παθητικότητας. Θεωρείται ένα είδος ζωής που ανήκει στη Νοητική Εξέλιξη του σύμπαντος και για τούτο η φύση του είναι και ανθρώπινη και πνευματική. Ο άνθρωπος είναι πνεύμα και διαθέτει αυτοσυνειδητότητα και αντίληψη και έτσι είναι σε θέση να ανταποκρίνεται στις πιέσεις της ύλης και να τους επιβάλλεται. Η ανθρώπινη αυτή δυνατότητα προσφέρει απεριόριστες ευκαιρίες για μια σταθερή άνοδο προς το πνευματικό πεδίο, με το οποίο το ανθρώπινο είδος συνδέεται με το νήμα του νου.

Στη Μυστική Δοξασία περιγράφεται, ότι η πνευματική ανοδική αυτή γραμμή πορεύεται πάνω σε μια επταπλή εσωτερική κλίμακα, της οποίας κάθε αναβαθμίδα αποτελεί αφενός ένα είδος ζωής και συνειδητότητας και αφετέρου προσδιορίζεται με ένα πλήθος κραδασμών και ποιοτήτων που η ανθρώπινη συνειδητότητα θα πρέπει να αποκτήσει για να τις διαβεί και να τις προσπεράσει.

Στην πορεία προς το πνευματικό στάδιο της ύπαρξης, ο άνθρωπος με προσωπικές του προσπάθειες θα πρέπει να δομήσει συναισθήματα ανώτερα, γερή συγκεκριμένη σκέψη και τέλεια ικανότητα αφηρημένης σκέψης, διαίσθηση, συμπόνια, και πεποίθηση της ενότητας της ζωής, αλτροϊστική δημιουργικότητα και πνευματική θέληση. Όλες αυτές οι αρετές κατακτιούνται με προσωπική προσπάθεια που παρέχει την ευκαιρία της ατομικής εμπειρίας και επομένως την εξέλιξη κάθε ατομικότητας.

Η συνειδησιακή εξέλιξη της ανθρώπινης ατομικότητας μέσω εμπειρίας αποτελεί τον σκοπό του Θείου Σχεδίου. Για τη Μυστική Δοξασία, ο γήινος πλανήτης είναι η φυσική έκφραση δηλαδή το σώμα του Δημιουργού της πλανητικής μας ζωής, ενώ η ανθρωπότητα είναι μόνον ένα τμήμα αυτής της ζωής. Κάθε είδος ζωής που υπάρχει πάνω στον πλανήτη μας από το ορυκτό, το φυτικό, το ζωικό έως και το ανθρώπινο, αποτελούν είδη ζωής με διαφορετική συνειδητότητα και επομένως εξέλιξη. Η ανθρωπότητα αποτελεί είδος ζωής που διαθέτει νοημοσύνη και αντίληψη. Στην Πλανητική Ύπαρξη ανήκουν και άλλα είδη ζωής τα οποία βρίσκονται σε ανώτερες βαθμίδες συνειδητότητας και πνευματικότητας όπως Αρχάγγελοι, Ελοϊμ, Σεφιρώθ, Ντυάνι Τσοχάν, Αμσασπέντ, κ.α.

Η ανθρωπότητα είναι το είδος που διακρίνεται από τα προηγούμενα της φυσικής εξέλιξης, επειδή διαθέτει το σπέρμα της ενεργού νοημοσύνης, ενώ βρίσκεται στη βάση της επόμενης εξελικτικής πλανητικής κλίμακας την οποία μελλοντικά πρόκειται να ανέλθει, αναπτύσσοντας τα συνειδησιακά εκείνα στοιχεία που θα της επιτρέψουν την προοδευτική της προσέγγιση προς τα επίπεδα της ανώτερης νοητικής και πνευματικής ζωής.

Η εσωτερική αυτή τοποθέτηση της ζωής και της ανθρώπινης ύπαρξης παρουσιάζεται στον κόσμο με το θαυμάσιο αυτό θεοσοφικό έργο τη Μυστική Δοξασία. Αν και πολλά θεοσοφικά κείμενα ακολούθησαν το πρώτο και μεγάλο αυτό έργο της Ε. Μπλαβάτσκι, καμιά επόμενη εργασία δεν είναι τόσο ολοκληρωμένη και τόσο βαθιά ως προς την έκθεση των θεοσοφικών απόψεων, θέσεων και σκοπών. Είναι η πηγή της σύγχρονης Θεοσοφίας και κάθε παράγραφος από τις σελίδες του μπορεί να αποτελέσει το θέμα ενός καινούριου βιβλίου. Όλη η σύγχρονη εσωτερική βιβλιογραφία είναι απόρροια αυτού του θεοσοφικού έργου, μέσω του οποίου οι ιδέες για την ψυχή και το πνεύμα, για το κάρμα και τη μετενσάρκωση, για τη μεταθανάτια ζωή και την εξέλιξη του ανθρώπου και του πλανήτη μας δημοσιοποιήθηκαν και έγιναν γνωστές.

Είναι γραμμένο σε δύο τόμους. Ο πρώτος τόμος αφορά την Κοσμογένεση και σε αυτόν αναπτύσσεται η γέννηση και η διάταξη του κόσμου, οι πνευματικές αρχές και οι κυκλικές περιφορές της Ζωής, οι Κοσμικοί Νόμοι καθώς και η Ιεραρχική κατάταξη των Πνευματικών Δυνάμεων. Ο δεύτερος τόμος αφορά την Ανθρωπογένεση και σε αυτόν αναπτύσσεται ο σχηματισμός του ανθρώπου και η εξέλιξή του μέσω διαφορετικών επιπέδων αντίληψης στη διάρκεια εκατομμυρίων ετών πάνω στην παρούσα σφαίρα ζωής.

Το έργο, περιλαμβάνοντας αναφορές από 1.100 ξεχωριστές εργασίες, προσφέρει πολυμάθεια και σοφία στον αναγνώστη, αφού συγκεντρώνει πλήθος πληροφοριών που προέρχονται από επιστημονικές παρατηρήσεις και κυρίως από εσωτερικές πηγές. Επίσημος συγγραφέας της Μυστικής Δοξασίας είναι η Ε. Μπλαβάτσκι, όμως η ίδια δήλωνε τα εξής: *“έφτιαξα ένα μπουκέτο από διαφορετικά λουλούδια στα οποία δεν πρόσθεσα παρά μόνο το νήμα που τα έδεσε”*.

Η Μυστική Δοξασία είναι αποσπάσματα από την Αρχαία Σοφία, της οποίας οι εγγραφές βρίσκονται σε παπύρους κρυμμένους σε ιδιαίτερα σημεία του πλανήτη. Στη συγγραφέα του έργου επιτράπη να αντιγράψει μερικά αποσπάσματα της Μυστικής Σοφίας, μέσω αιθερικής όρασης, τα οποία συμπλήρωσε με σχόλια που τεκμηρίωνε και με άλλες αναφορές, εσωτερικές, ιστορικές και επιστημονικές, τις οποίες συγκέντρωνε πάλι διορατικά από τις μεγαλύτερες βιβλιοθήκες του πλανήτη.

Η συγγραφή του εσωτερικού αυτού έργου στα τέλη του 19ου αιώνα, έδωσε μια ώθηση προς βαθύτερη έρευνα της ανθρώπινης ύπαρξης και οι ιδέες περί της εσωτερικής δομής του σύμπαντος και του ανθρώπου ενέπνευσαν αρκετά άτομα να αναζητήσουν άλλες πηγές και αξίες για τη φυσική ζωή και να αναθεωρήσουν υλιστικές απόψεις που οδηγούσαν στο πουθενά.

Όταν ο Αϊνστάιν ρωτήθηκε το 1923 για τον λόγο που είχε στη βιβλιοθήκη του το έργο της Μπλαβάτσκι, τη *“Μυστική Δοξασία”*, απάντησε ότι εκτιμούσε το έργο επειδή η συγγραφέας στις σελίδες του είχε καταγράψει, περίπου έναν αιώνα πριν, έναν αξιόλογο αριθμό ανακαλύψεων της μοντέρνας επιστήμης.

Μπορεί κανείς να σκεφτεί το πόσο μεγάλη επίδραση θα μπορούσαν να είχαν πάνω στους δικούς του διαλογισμούς οι πρωτοποριακές της ιδέες!

Οι Σκοποί της Θεοδοφίας

Η πρώτη εξαγγελία της Θεοδοφικής Εταιρείας καθορίζει τον πρώτιστο στόχο της Θεοδοφικής διδασκαλίας. Η ιδέα της παγκόσμιας αδελφότητας και ο σεβασμός προς κάθε είδος ζωής αποτελούν το θεμέλιο που πάνω του ισορροπούν όλες οι αρχές, οι απόψεις και οι ηθικές προτροπές της σύγχρονης θεοδοφίας.

Η παρουσίαση αυτής της θεωρίας έγινε και γίνεται στο κοινό με διαλέξεις και γραπτά κείμενα, ενώ οι θεόσοφοι-εργάτες θεωρούν καθήκον τους να βιώνουν τις θεοδοφικές αρχές και αξίες στην καθημερινότητά τους και μέσω αλτρουϊστικής υπηρεσίας.

Σκοπός της Θεοδοφίας είναι να παρουσιάσει στον κόσμο μερικές εσωτερικές όψεις της Παγκόσμιας Ζωής, με σκοπό αφενός να διευρύνει την ανθρώπινη αντίληψη δίνοντας πληροφορίες για τη μεταφυσική όψη του πλανήτη και της ανθρωπότητας και αφετέρου να ενεργοποιήσει στον άνθρωπο την ενάρετη προσπάθεια για να γνωρίσει τον αληθινό του εαυτό, να αντιληφθεί τον λόγο της ύπαρξής του και τελικά να αγωνιστεί για τον πνευματικό σκοπό της ζωής.

Η μεγαλύτερη επιτυχία της Θεοδοφίας είναι ότι κατόρθωσε να παρουσιάσει στον κόσμο το γεγονός το ότι πίσω από τα φαινόμενα του αισθητού, υπάρχει ένα Μεγάλο Θείο Σχέδιο που σταθερά και αμετάβλητα επιδιώκει την εξέλιξη κάθε ψυχής μέσω ατομικής προσπάθειας και εμπειρίας και το ότι αυτή η εξελικτική πορεία ρυθμίζεται, προωθείται και επικουρείται από Ανώτερα Όντα τα οποία αποτελούν την Ιεραρχία της Εξέλιξης.

Η Θεοδοφία κατόρθωσε επίσης να ανακοινώσει στην ανθρωπότητα μερικές βαθύτερες αλήθειες της ζωής που είναι απαραίτητες για το επόμενο βήμα της εξέλιξής της. Επεδίωξε να ενσταλλάξει ενωτικές αρχές στις ανθρώπινες ψυχές, έτσι ώστε τα άτομα να ενώνονται σε όλο και μεγαλύτερες ομάδες, καταλύοντας όσο γίνεται τα δεσμά της χωριστικότητας και του δόγματος. Επίσης πέτυχε να εμφανίσει άτομα στον πλανήτη, τα οποία, κατανοώντας σε γενικές γραμμές το Θείο Σχέδιο, μπορούν να συνεργάζονται για την υλοποίησή του και έτσι να προωθείται η εξέλιξη της ανθρωπότητας.

Σκοποί της Θεοδοφίας είναι:

α) ο άνθρωπος να μελετήσει και να αφομοιώσει τις εσωτερικές αλήθειες εκείνες που αφορούν τα βαθύτερα προβλήματα της ζωής,

β) το άτομο να εργάζεται για θετικούς σκοπούς και να υπηρετεί την Πνευματική Αδελφότητα η οποία επιδιώκει την ηθική βελτίωση και την πνευματική αναγέννηση του κόσμου,

γ) να υπάρχει άμεση προσπάθεια και συμμετοχή των θεόσοφων στην υλοποίηση της Θεοδοφικής Ιδέας με σκοπό να επέλθουν ριζικές και άμεσες αλλαγές στη συνειδητότητα του ανθρώπου και τη δομή της κοινωνίας.

Η Θεοδοφία δεν είναι θρησκεία, αλλά είναι αυτό που υπάρχει σε κάθε θρησκεία. Είναι θρησκευτική μόνον όσον αφορά την ώθηση της ανθρώπινης φύσης προς το πνευματικό της στοιχείο. Η Θεοδοφική γνώση βοηθά τους ανθρώπους να διευρύνουν συνειδητότητα καθώς απαλλάσσονται από παλιές συνήθειες και αποκρυσταλλωμένες ιδέες. Σύμφωνα με τη Θεοδοφία, απόψεις χωριστικές περί φυλής, θρησκείας, γλώσσας, κουλτούρας, κοινωνικού επιπέδου, οικονομικής κατάστασης και

προσωπικών θέσεων θα πρέπει να αναδομούνται προς τον άξονα της ενότητας και της πνευματικής αξίας της Ζωής.

Η Θεοσοφία δεν αποτελεί μόνο μια έκθεση εσωτερικών ιδεών, φιλοσοφιών, θρησκείων και απόκρυφων γνώσεων. Είναι η ρίζα και η σύνθεση όλων αυτών που δένονται μεταξύ τους από ιδιαίτερες θεοσοφικές θέσεις. Η σύγχρονη Θεοσοφία μας επανέφερε την απόκρυφη ιστορία της πλανητικής μας ζωής, τη σχέση μας με την Ιεραρχία των Νοημόνων Όντων που είναι οι πρεσβύτεροι αδελφοί της ανθρωπότητας και οι κρίκοι που μας ενώνουν με το πνευματικό στοιχείο του κόσμου και παρουσίασε την έννοια της Αγάπης-Συμπόνιας προσαρμοσμένη στους ρυθμούς της ανατέλλουσας εποχής. Αυτό είναι το εσωτερικό υλικό στο οποίο προσαρμόστηκε η σύγχρονη θεοσοφική διδασκαλία και πάνω σε αυτό το υλικό στήθηκε η Θεοσοφική Εταιρεία.

Οι θεοσοφικοί χώροι στεγάζουν τις ιδέες που έχουν εμπνεύσει την ύπαρξή τους και οι θεόσοφοι, σεβόμενοι τις θεοσοφικές ιδέες και τους χώρους που τις στεγάζουν, φροντίζουν για τη συντήρηση των ιδεών, τη διάδοσή τους και τη διαφύλαξή τους από παρεμβολές που θα αλλοίωναν τη Θεοσοφία τόσο ώστε να μοιάζει με ξένο σώμα μέσα στον ίδιο της τον χώρο.

Η Θεοσοφία είναι μια ζωντανή Ιδέα που ενδυναμώνει τις ανθρώπινες ψυχές, ζωντανεύει την αρετή και ενεργοποιεί την τάση για αυτογνωσία, με άξονα πνευματικούς στόχους που η θεωρία της επισημαίνει και καθορίζει. Η Θεοσοφία είναι η ζωντανή πληροφορία για τα απόκρυφα αλλά και για τα ορατά.

Η παρουσία της στον κόσμο ανέστησε την ελπίδα της αιώνιας πνευματικής ζωής και έδωσε την παρηγοριά και την ασφάλεια ότι υπάρχουν Όντα πνευματικά που στέκονται πάνω από τις ανθρώπινες κακίες και αδυναμίες, τα οποία, ως πρεσβύτεροι Αδελφοί, αγαπούν και υποστηρίζουν την ανθρωπότητα.

Όπως αναφέρεται σε μια επιστολή από τον Διδάσκαλο “... Η αποστολή της Θεοσοφίας είναι:

α) να καταδείξει διανγείς και σαφείς απόψεις των ηθών, ιδέες και καθήκοντα τέτοιας υφής ώστε να ικανοποιούν τα ορθά και αλτροϊστικά αισθήματα του ανθρώπου

β) αυτές οι απόψεις να παρουσιάζονται έτσι ώστε να υιοθετούνται στα σχήματα της καθημερινής ζωής, τα οποία να προσφέρουν ένα πεδίο όπου θα εφαρμόζονται οι απόψεις αυτές με δικαιοσύνη και με όσο το δυνατό μεγαλύτερη συνέπεια.

Η ιδρύτρια της Θ.Ε. σε ένα μήνυμά της προς το Αμερικανικό Συνέδριο του 1888 αναφέρεται με τον ακόλουθο τρόπο στους σκοπούς της Θεοσοφίας: “... η ουσία της Θεοσοφίας είναι η εναρμόνιση του θείου τμήματος του ανθρώπου με το φυσικό του τμήμα. Είναι η προσαρμογή του προς τον Θεό. Είναι οι ανώτερες ποιότητες και οι εμπνεύσεις που επιβάλλονται στα γήινα και ζωώδη πάθη του. Ευγένεια, απουσία κατώτερου συναισθήματος ή εγωισμού, φιλανθρωπία, καλή θέληση προς όλα τα όντα και απόλυτη δικαιοσύνη προς τους άλλους καθώς και προς τον εαυτό μας, είναι τα κυριότερα χαρακτηριστικά της Θεοσοφίας.

Όμως, η κεντρική Θεοσοφική ιδέα αποδίδεται με το φιλοσοφικό της απόσταγμα που διακηρύσσει, ότι “ καμία θρησκεία δεν είναι ανώτερη της Αλήθειας.»

Οι θρησκείες και οι φιλοσοφίες είναι νήματα που απορρέουν από τον πυρήνα της Μίας Αλήθειας και οι διδασκαλίες τους που διαμορφώνονται σύμφωνα με τους καιρούς και τις δυνατότητες των ανθρώπων, είναι εκείνες που πλέκουν την σκέψη και το ήθος της ανθρωπότητας προοδευτικά προς το ανώτερο και το πιο πνευματικό. Η γνώση για την ύπαρξη της Μίας Αλήθειας αναστέλλει τη χωριστικότητα και τους

δογματισμούς και στρέφει το άτομο προς την πηγή της ενότητας που υπάρχει πίσω από κάθε «όψη της ζωής».

Αφοσίωση στην Αλήθεια, αγάπη για όλα τα όντα, αποδοχή της ζωής μέσω αλτρουϊστικής δράσης, είναι η πίστη και η πράξη της Θεοσοφίας.

